

[Lysholm Christensen]

m.v. har været foranderligt under de senere ugers forhandlinger, må jeg alligevel tage udgangspunkt i lovforslaget, og jeg vil nævne nogle principper, som ligger til grund for Kristeligt Folkepartis afvisning af lovforslaget.

Først har jeg en anden bemærkning til titlen end den, fru Lone Dybkjær kom med. Jeg mener, at titlen rettelig burde være: »Forslag til lov om ændring af strukturen i dansk detailhandel«, for det er jo lige præcis det, der vil ske. Frie åbningstider vil betyde lukning af mange mindre specialbutikker, storkapitalen vil bestemme strukturen, og hvorfor skal detailforretningerne undgælde for, at de mellemstore supermarkeder har overkapacitet i øjeblikket?

Titlen burde altså være: »Lov om ændring af strukturen i dansk detailhandel«. Omsætningen i de små butikker kan nemlig ikke klare ansættelsen af ekstra personale. De vil jo være nødt til at følge med de store med hensyn til åbningstiden, men det kan omsætningen i de små butikker ikke bære, og derfor må de efter vores teori lukke.

I de almindelige bemærkninger hedder det, at der som udgangspunkt ikke længere skal fastsættes begrænsninger for butikkernes åbningstider. Butikkerne kan herefter selv fastsætte deres åbningstider, står der. Det er altså regeringens oprindelige ønske at slippe butikstiden helt fri, og det er Kristeligt Folkeparti ikke med på.

Et andet hovedpunkt er kommunalbestyrelsens mulighed for at dispensere f.eks. på søn- og helligdage. Nu ved jeg godt, at det for så vidt er udgået af debatten, men princippet om, at kommunalbestyrelserne skal kunne dispensere, finder vi også uheldigt. Det kan give en urimelig konkurrencesituation over kommunegrænserne. Det vil ikke vare længe, før en by som f.eks. Slagelse vil tillade, at man starter sit udsalg på en søndag, og så bliver Korsør og Sorø nødt til at følge med, for de kan jo ikke stå tilbage for nabobyen.

Vi finder det lidt besynderligt, at en borgerlig regering vil fremme en udvikling, der vil føre til yderligere arbejdsløshed ude i landdistrikterne og kalkede butiksruder i byer som Hvalsø, Vildbjerg og Vissenbjerg. Jeg er spændt på at høre, hvad regeringen vil komme med i sin redegørelse om landdistrikterne, som jeg har forstået skal komme her i efteråret.

Hvordan vil denne redegørelse om initiativer for landdistrikternes overlevelse harmonere med en liberalisering af lukkeloven? Jeg glæder mig til at høre, hvordan det harmonerer. Der bor altså også mennesker uden for København og turistområderne, og dem må vi også tage hensyn til. Og vi får jo ikke flere penge at handle for, selv om der bliver flere timer at handle i.

Vi er naturligvis glade for, at forslaget om søndagsåbent udgik af diskussionen. Vor modstand imod søndagsåbent bunder især i hensynet til familielivet, til de ansattes arbejdstid og til tilgangen til butiksfaget af unge. Jeg tror, mange unge vil tænke sig om en ekstra gang, inden de uddanner sig inden for dette område, hvis de ved, at de skal arbejde på tider, hvor deres kammerater har fri. Det vil endvidere medføre ekstra omkostninger.

Og så har vi selvfølgelig også hensynet til budet om at holde hviledagen fri. Jeg tror ganske enkelt, at livet bliver fattigere, hvis alle dage gøres lige for at sige det lidt banalt. Efter ugens stress og jag skal samfundet køres i hvilestilling, således at så mange som muligt kan få tid til familieliv, deltagelse i sportsaktiviteter, kulturelle arrangementer og kirkegang, hvis man har lyst til det. Og så har jeg i øvrigt lyst til at sige, at der faktisk er flere, der går i kirke, end der er tilskuere til en almindelig fodboldkamp på en almindelig søndag. Bussen skal selvfølgelig køre, de syge skal passes, og koen skal malkes også på søndag, men der er ingen grund til at sætte flere end nødvendigt i arbejdet på søn- og helligdage.

Et af de helt stærke argumenter for os er imidlertid den ganske almindelige folkelige indstilling til dette her. Vi ser ikke noget folkekrav om at få udvidet den almindelige butikstid, det er kun i helt specielle områder. Jeg tror også, at turisterne kan få brugt deres penge i den åbningstid, vi har nu. Vi finder ikke noget folkekrav om ekstra butikstid.

Derimod ser vi et problem med at få overholdt den lov, der er nu; men det er jo ikke nogen begrundelse for at ophæve en lov, at den ikke bliver overholdt, snarere må vi gøre noget for, at den bliver overholdt. Derfor kunne man med rette tale for at genindføre Butikstidsankenævnet. Det er muligt, det skal hedde noget andet og skrues sammen på en ny måde, men vi savner et organ, som kan være med til